

CON ĐƯỜNG ƠN GỌI TẬN HIẾN

Câu chuyện ơn gọi đời tôi bắt đầu từ lúc còn trong dạ mẹ.

Trong vòng tay THIÊN CHÚA, tôi lớn lên được chăm sóc và yêu thương. Tôi trải qua tuổi thơ thật hồn nhiên như bao trẻ khác. Tôi yêu biển cả, thích thiên nhiên, mê xe đạp, ham chơi đàn và ca hát v.v.

Lúc nhỏ tôi được cha mẹ dạy sống bác ái, luôn giúp đỡ tha nhân đặc biệt người túng thiếu nhất, tùy theo phương tiện THIÊN CHÚA ban cho.

Năm lên 10 tuổi tôi tham gia các sinh hoạt của giáo xứ. Tôi là thành viên Hội chuyên đưa người tàn tật dạo chơi vào mỗi Chúa Nhật. Tôi cũng theo các đoàn hành hương nho nhỏ viếng thăm các đền thánh trong vùng.

Vào một Chúa Nhật như thế, tôi tham dự Lễ Khấn trọng thể của **2 Nữ Tu dòng Kín Clara**. Buổi lễ kết thúc và khi 2 Nữ Tu bước ra ngoài, tôi trông thấy 1 Chị có đôi mắt tuyệt đẹp. Đôi mắt đọng đầy ánh sáng, an bình và tình thương. Tôi tự nhủ:

- Mình phải làm nữ tu để có được đôi mắt long lanh đại dương tình yêu của Đức Chúa GIÊSU như thế!

Lúc về nhà, tôi nói ngay tư tưởng ấy với thân phụ. Ba tôi âu yếm trả lời:

- Con còn quá nhỏ. Đợi khi nào đủ 18 tuổi chúng ta sẽ nói chuyện này.

Thời gian trôi qua nhưng buổi lễ và ánh mắt Chị nữ tu vẫn ở mãi trong trái tim tôi. Thật thế, suốt thời gian này tôi không hề quên biết bạn trai. Tôi muốn mình thuộc trọn về Đức Chúa GIÊSU.

Tôi ghi danh vào đại học. Tôi có nhiều bạn bè. Tôi tham gia lắm sinh hoạt nhưng nội tâm tôi vẫn cảm thấy thiếu thốn. Tôi muốn làm cái gì đó cao sang hơn. Chẳng hạn như đem Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA đến với tâm lòng mọi người trên thế giới ..

Tôi bắt đầu công cuộc tìm kiếm. Trước tiên tôi tìm Cha Linh Hướng. Tôi tham dự các buổi gặp gỡ cầu nguyện và các kỳ tĩnh tâm hướng dẫn ơn gọi. Tôi cũng thường đến nhà thờ trong đó có nhà nguyện nhỏ được trang hoàng giống như nhà nguyện ở Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-Đức bên Pháp. Tôi thích chiêm ngắm bức tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm và làn hạt Mân Côi chung với các cụ bà.

Tôi còn nhớ buổi chiều tháng 5 năm 1993, tôi lần hạt Mân Côi nơi nhà thờ giáo xứ và suy gẫm Mầu Nhiệm Thương. Khi ngước nhìn Ảnh Chuộc Tội, tôi bỗng cảm nghiệm niềm vui tràn trề và niềm an bình

khôn tả. Tôi nghe như tiếng Đức Chúa GIÊSU gọi đích danh tôi.

Năm tháng trôi qua. Tôi hoạt động trong mục vụ Giới Trẻ Caritas. Tôi hăng say làm việc nhưng vẫn không cảm thấy thỏa mãn, mặc dầu tôi chỉ làm vì Đức Chúa GIÊSU. Để lấp đầy niềm khao khát thiêng liêng, tôi tìm đến Đan Viện Kín thánh nữ Clara hoặc Đan Viện Kín Cát-Minh để bồi dưỡng và kín mức lương thực thiêng liêng. Nhưng vẫn chưa đủ, bởi lẽ tôi ước muốn dâng hiến toàn thân cho Đức Chúa GIÊSU. Tôi tiếp tục kiếm và vẫn không tìm ra một Hội Dòng như lòng ước nguyện.

Sau cùng vào năm 27 tuổi, tôi giả từ tất cả để trở lại với công việc đèn sách. Tôi chuẩn bị viết luận án về Edith Stein

(1891-1942) vị thánh của thế kỷ 20. Chị là nữ tu Dòng Kín Cát-Minh bị chết năm 1942 trong trại tập trung Auschwitz bên Ba Lan. (Tên dòng của Chị là Teresa Benedetta Thánh Giá và được Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2 tôn phong hiển thánh ngày 11-10-1998).

Thánh nữ Edith Stein giúp tôi về mặt nhân bản lẫn thiêng liêng. Thánh nữ gieo vào lòng tôi niềm yêu mến cuộc sống tu trì, vẻ đẹp cao cả của phụ nữ và luôn bắt chước mẫu gương Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm. Dần dần Nữ Trinh Rất Thánh MARIA thật sự đi vào cuộc đời tôi. Tôi tiếp tục lần hạt Mân Côi chung với một bạn gái và không còn nghĩ đến việc đi tu nữa.

Sau khi trình xong luận án tôi bắt đầu tìm việc làm tốt và lương thiện. Cùng lúc tôi là nhân viên thiện nguyện và vạch thảo chương trình mở một Trung Tâm tiếp đón các trẻ em bị bỏ rơi. Tất cả diễn tiến tốt đẹp. Nhưng tôi vẫn không cảm thấy hạnh phúc.

Người bạn gái nói với tôi về sự hiện diện của các Nữ Tu Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm. Tôi tìm đến Cộng Đoàn và xin gặp nữ tu mà bạn tôi quen biết. Chị kể cho tôi nghe về ơn gọi của Chị. Tôi thực sự xúc động và quyết định làm một tuần tĩnh tâm. Tuần tĩnh tâm mang đến cho tôi nhiều ơn lành hồn xác. Sau bao nhiêu tìm kiếm giờ đây tôi gặp được Hội Dòng phù hợp với lòng mong ước.

Ngày 26-4-2000 tôi chính thức gia nhập Cộng Đoàn và cảm thấy thật hạnh phúc bởi vì nơi đây có Đức Chúa GIÊSU. Có Đức Chúa GIÊSU tức là đời tôi có tất cả.

(“Immacolata Mia”, n.2, Febbraio/2003, trang 14-16).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt